

ພຣະທຳດານິເອນ - ເລກທິເດເປດສິບສາມ

ສົງຄົມອາຍຸຂອງອາດເວັນຕົກນິກາຍລາໂອຕິເຊຍ:

ການຄລິຄາຍບັນດາສົງຄົມນຳກຽດຊັງທິທະວິຄວາມຮ້າຍແຮງຂຶ້ນ

Jeff Pippenger

2024-02-16

ເອເຊກຽນ ບົດທີ 8 ໄດ້ສະແດງອອກເຖິງຄວາມນຳສະອົດສະອົມອັນເພີ່ມທະວີຂຶ້ນສືບສະການ
ຊົງເປັນຕົວແທນຂອງສົງຄົມຂອງລາໂອຕິເຊຍນ ແອັດເວັນຕິສົມ. ການກະບົດໃນປີ 1863
ໄດ້ຜະລິດສົງບອມຂຶ້ນມາແທນແຜ່ນຈາລຶກສອງແຜ່ນຂອງຮາບາກກາ
ເຊັ່ນດຽວກັນກັບທຣີາໂຮນໄດ້ສ້າງຮູບເຄົາລົບແຫ່ງຄວາມຫຼົງຫວ່າງອັນບອມຂຶ້ນມາ ໂດຍຜ່ານລູກງົວຄຳຂອງທ່ານ
ໃນເວລາດຽວກັນນັ້ນເອງທິພຣະເຈົ້າກຳລັງປະທານແຜ່ນຈາລຶກສອງແຜ່ນແຫ່ງພຣະບັນຍັດສິບປະການແກໂມເ
ຊ. ເມື່ອລາໂອຕິເຊຍນ ແອັດເວັນຕິສົມ ໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນງານແຫ່ງການຍົກອອກຄວາມຈິງພື້ນຖານ
ດັ່ງທີ່ໄດ້ຖືກເປັນຕົວແທນໃນຄວາມຜັນຂອງ William Miller,
ຜູ້ນຳຂອງສົງຄົມທຳອິດໄດ້ເລີ່ມປະຕິເສດສົດອຳນາດຂອງພຣະຄຳພີ
ແລະຕໍ່ມາກໍປະຕິເສດພຣະວິນຍານແຫ່ງຄຳພະຍາກອນ. ການກະບົດໄດ້ເຕີບໃຫຍ່ຮອດຈຸດໜຶ່ງທີ່ວິນຍານນິຍົມ
(pantheism) ຂອງ Kellogg ໄດ້ເຂົ້າມາໃນປະຫວັດຂອງພວກເຂົາ ກ່ອນໜ້າປີ 1888 ພຽງເລັກນ້ອຍ.

ໃນການກະບົດປີ 1888,

ລັດທິນິຍົມຜ່າຍວິນຍານທີ່ຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍຫ້ອງແຫ່ງພາບລວງຕາຂອງເອເຊກຽນ

ໄດ້ປະຕິຊາດທິບັນດາຜູ້ສັງສານຈາກ Minneapolis, ທັງສາດສະດາຍິງ ແລະແມ່ນແຕ່ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ
ກໍຖືກປະຕິເສດ.

“ພວກເຮົາໄດ້ເຫັນໃນປະສົບການຂອງພວກເຮົາວ່າ ເມື່ອພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງສົງລ່າແສງແຫ່ງຄວາມສະຫວ່າງ
ຈາກປະຕູທີ່ເປີດຢູ່ຂອງພຣະວິຫານມາຫາປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງ, ຊາຕານກໍປັ່ນປ່ວນຈົດໃຈຂອງຫຼາຍຄົນ.
ແຕ່ຈຸດຈົບຍັງບໍ່ມາເຖິງ. ຈະມີຜູ້ທີ່ຕົກຢູ່ຄວາມສະຫວ່າງ
ແລະກົດຂີ່ຜູ້ທີ່ພຣະເຈົ້າຊົງແຕ່ງຕັ້ງໃຫ້ເປັນຊ່ອງທາງຂອງພຣະອົງໃນການສືບສານຄວາມສະຫວ່າງ.
ສົງຜ່າຍວິນຍານບໍ່ໄດ້ຖືກຈຳແນກດ້ວຍວິນຍານ.
ຍາມເຜົາລະວັງທັງຫຼາຍບໍ່ໄດ້ກ້າວທັນກັບການຊົງນຳອັນກຳລັງເປີດເຜີຍຂອງພຣະເຈົ້າ,
ແລະຂ່າວສານແທ້ຈິງທີ່ມາຈາກສະຫວັນ ພ້ອມທັງຜູ້ສົງຂ່າວທັງຫຼາຍ ກໍຖືກເບີ້ໝື່ນ.”

“ຈະມີຜູ້ຊາຍອອກໄປຈາກການປະຊຸມນີ້ ຜູ້ທີ່ອີ້ນວ່າຕົນຮູ້ຈັກຄວາມຈິງ
ແຕ່ກຳລັງຫຼົ້ມຈົດວິນຍານຂອງຕົນດ້ວຍເຄື່ອງນຸ່ງຫົ່ມທີ່ບໍ່ໄດ້ທຳຂຶ້ນໃນກິດຂອງສະຫວັນ.
ວິນຍານທີ່ເຂົາໄດ້ຮັບຢູ່ນີ້ ຈະຖືກນຳຕິດຕົວໄປກັບເຂົາ.
ຂ້າພະເຈົ້າຕົກສະຫ້ວນເພາະອະນາຄົດຂອງພາລະກົດຂອງເຮົາ. ຜູ້ທີ່ຢູ່ໃນສະຖານທີ່ນີ້
ບໍ່ຍອມຈຳນົນຕໍ່ຫຼັກຖານທິພຣະເຈົ້າປະທານໃຫ້ ຈະເຮັດສົງຄາມຕໍ່ຕ້ານພວກພື້ນຖານຂອງຕົນ
ຜູ້ທີ່ພຣະເຈົ້າກຳລັງຊົງໃຊ້. ເຂົາຈະເຮັດໃຫ້ຫຍັງຍາກຢ່າງໜັກ ເມື່ອໂອກາດມາເຖິງ
ຊົງເຂົ້າສາມາດດຳເນີນຕົວໄປ ແລະ ຜັກດັນຕົວໄປຂ້າງໜ້າ
ດ້ວຍສົງຄາມຊະນິດດຽວກັນທີ່ຈົນເຖິງບັດນີ້ເຂົາໄດ້ມີສ່ວນຮ່ວມ.
ຄົນເຫຼົ່ານີ້ຈະມີໂອກາດທີ່ຈະຖືກຊັກຊວນໃຫ້ເຫັນວ່າ
ເຂົາໄດ້ກຳລັງຕັ້ງສູ່ຕ້ານພຣະວິນຍານບໍລິສຸດຂອງພຣະເຈົ້າ. ບາງຄົນຈະຖືກຊັກຊວນໃຫ້ເຊື່ອ;
ແຕ່ຄົນອື່ນຈະຍຶດຖືວິນຍານຂອງຕົນເອງໄວ້ຢ່າງແນ່ນອນ. ເຂົາຈະບໍ່ຕາຍຕົວເອງ ແລະ
ບໍ່ຍອມໃຫ້ອົງພຣະເຊຍເຂົ້າມາໃນໃຈຂອງເຂົາ. ເຂົາຈະຖືກຫລອກລວງຫຼາຍຂຶ້ນ ແລະ ຫຼາຍຂຶ້ນອີກ
ຈົນກະທັ້ງບໍ່ສາມາດຈຳແນກຄວາມຈິງ ແລະ ຄວາມຊອບທຳໄດ້. ພາຍໃຕ້ອັກວິນຍານໜຶ່ງ

ເຂົາຈະສະແຫວງຫາທີ່ຈະນຳແບບພິມໜຶ່ງມາຄອບໃສ່ເທິງພາລະກົດ ຊຶ່ງພຣະເຈົ້າຈະບໍ່ຊົງອະນຸມັດ; ແລະ
ເຂົາຈະພະຍາຍາມສຳເລັດອອກຕາມລັກສະນະຂອງຊາຕານ
ໂດຍການຍຶດກຳອຳນາດເໜືອຈົດໃຈຂອງມະນຸດ ແລະ ດ້ວຍເຫດນັ້ນຈຶ່ງຄວບຄຸມພາລະກົດ ແລະ
ກົດທັງໝົດຂອງພຣະເຈົ້າ."

"ຖ້າບັນດາພົນອ້ອງຂອງເຮົາໄດ້ອົດອາຫານ ແລະອະທິຖານ
ແລະໄດ້ຖ່ອມໃຈຂອງຕົນລົງຕໍ່ພຣະເຈົ້າໃນການປະຊຸມນີ້
ແລະໄດ້ນັ່ງລົງຢ່າງສະຫງົບເພື່ອຄົ້ນຄວ້າພຣະຄຳພີຮ່ວມກັນ, ແລ້ວພຣະເຈົ້າຈະໄດ້ຮັບພຣະສະຫງ່າຮາສີ. ແຕ່
ຈົດວິນຍານແຫ່ງອະຄະຕິທິຖືກນຳເຂົ້າມາໃນການປະຊຸມນີ້ໄດ້ບົດປະຕູຕໍ່ພຣະພອນອັນອຸດົມທັງສຸດຂອງພຣະ
ເຈົ້າ, ແລະຜູ້ທີ່ມີຈົດວິນຍານນີ້ຈະບໍ່ຢູ່ໃນສະພາບອັນເໝາະສົມທີ່ຈະເຫັນແສງສະຫວ່າງ
ຈົນກວ່າພວກເຂົາຈະກັບໃຈຕໍ່ພຣະເຈົ້າ ແລະມີຄວາມສຳນຶກບາງຢ່າງວ່າ
ພວກເຂົາໄດ້ເຂົ້າໃກ້ພຽງໃດຕໍ່ການໝັ້ນປະໝາດພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ ແລະການມີອົກຈົດວິນຍານໜຶ່ງ."
The 1888 Materials, 832.

ຫຼັງຈາກປີ 1888 ນາງວາຍທ໌ "ໄດ້ຕົກໃຈສັນກົວເພື່ອອະນາຄົດຂອງ"
ຄຣິສຕະຈັກແລະພະລາຊະກິດຂອງພຣະເຈົ້າ. ນາງໄດ້ເຫັນວ່າການປະຊຸມນີ້ຈະກາຍເປັນສິ່ງສຳຄັນຜ່ານວິນຍານທີ່
ດຳເນີນຕໍ່ເນື່ອງທຳມາກາງບັນດາບຸລຸດຜູ້ເປັນຜູ້ນຳແຫ່ງອັດຕະໂນຕິສຕ໌ແບບລາໂອດິດຊອ, ແລະຂໍໃຫ້ແຈ້ງເລື່ອງ
"the daily" ກ່ຽວກັບການວ່າຄຳພະຍາກອນຂອງນາງໄດ້ສຳເລັດລົງເໝືອນຮຸ່ນນັ້ນໂດຍແທ້. ໃນເວລານັ້ນ
ສິ່ງສຳຄັນໄດ້ຖືກດຳເນີນໂດຍບັນດາຊາຍຜູ້ບໍ່ "ຍອມຈຳນົນຕໍ່ຫຼັກຖານພຣະເຈົ້າໄດ້ປະທານ" ເພື່ອຢືນຢັນ
"ຂ່າວສານແລະຜູ້ສັງຂ່າວທິຖືກສົ່ງມາຈາກສະຫວັນ," ແລະບັນດາຊາຍເຫຼົ່ານັ້ນໄດ້ທຳສິ່ງສຳຄັນຕ່າງໆ
"ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດຂອງພຣະເຈົ້າ." ຄົນຮຸ່ນທັງສອງໄດ້ເບິ່ງເຫັນໂຮງພິມແລະສະຖານພະຍາບານຖືກເຜົາຜານຈົນ
ນຮາບເປັນໜ້າກອງດ້ວຍໄຟແຫ່ງການພິພາກສາຂອງພຣະເຈົ້າ.

"ໃນວັນນີ້ຂ້ອຍໄດ້ຮັບຈົດໝາຍສະບັບໜຶ່ງຈາກຜູ້ເຖົ້າ Daniells ກ່ຽວກັບການທຳລາຍສຳນັກງານ Review
ໂດຍໄຟ. ຂ້ອຍຮູ້ສຶກເສົ້າໃຈຢ່າງຍິ່ງ ເມື່ອຂ້ອຍພິຈາລະນາເຖິງຄວາມສູນເສຍອັນໃຫຍ່ຫຼວງຕໍ່ພະລາຊະກິດ.
ຂ້ອຍຮູ້ວ່າ ນີ້ຄືເປັນເວລາແຫ່ງການທົດລອງຢ່າງໜັກສຳລັບບັນດາພົນອ້ອງຜູ້ຮັບຜິດຊອບໃນວຽກງານ
ແລະ ສຳລັບພະນັກງານຂອງສຳນັກງານ. ຂ້ອຍທຸກທໍລະມານຮ່ວມກັບຜູ້ທັງປວງທິທຸກທໍລະມານ.
ແຕ່ຂ້ອຍບໍ່ໄດ້ປະຫລາດໃຈຕໍ່ຂ່າວອັນໂສກເສົ້ານີ້ ເພາະໃນນິມົດຍາມຄຳຄືນ
ຂ້ອຍໄດ້ເຫັນທຸດສະຫວັນອົງໜຶ່ງຢືນຢູ່ ຖືດ້າບດັງເປັນໄຟ ຍຶດອອກຢູ່ເໜືອ Battle Creek. ຄັ້ງໜຶ່ງ
ໃນເວລາກາງເວັນ ໃນຂະນະທີ່ປາກກາຂອງຂ້ອຍຍັງຢູ່ໃນມື ຂ້ອຍໄດ້ສັ່ນສະເດືອນ ແລະ
ມັນເຫມືອນກັບວ່າດາບແຫ່ງແປວໄຟນີ້ກຳລັງຫັນໄປທາງໜຶ່ງກ່ອນ ແລ້ວຈຶ່ງໄປອີກທາງໜຶ່ງ.
ໄຟພິບັດເຫມືອນຈະຕິດຕາມຫຼັງໄຟພິບັດ ເພາະພຣະເຈົ້າຖືກລົບຫລໍ່ໂດຍການຄົດປະດິດຂອງມະນຸດ
ເພື່ອຍົກຊູ ແລະ ສັນລະເສີນຕົນເອງ."

ໃນເຊົ້ານີ້ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຖືກນຳໃຫ້ອະທິຖານຢ່າງຈິງໃຈຍິ່ງ
ເພື່ອວ່າອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະຊົງນຳພາທຸກຄົນທີ່ມີສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງກັບສຳນັກງານ Review and Herald
ໃຫ້ຄົ້ນຫາຢ່າງຂະຫຍັນໝັ້ນພຽນ ເພື່ອພວກເຂົາຈະໄດ້ເຫັນວ່າ
ໃນສິ່ງໃດແດ່ພວກເຂົາໄດ້ມີເສຍຕໍ່ຂ່າວສານຈຳນວນຫຼາຍທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ປະທານໃຫ້.

"ເມື່ອບໍ່ດົນມານີ້ ພວກພົນອ້ອງທິຫ້ອງການ Review ໄດ້ຂໍຄຳປຶກສາຂອງຂ້າພະເຈົ້າ
ກ່ຽວກັບການກໍ່ສ້າງອາຄານອີກຫຼັງໜຶ່ງ. ໃນເວລານັ້ນ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ກ່າວວ່າ
ຖ້າຜູ້ທີ່ເຫັນດີໃຫ້ເພີ່ມອາຄານອີກຫຼັງໜຶ່ງໃຫ້ແກ່ຫ້ອງການ Review and Herald
ມີອະນາຄົດຖືກວາງຢູ່ຕໍ່ໜ້າພວກເຂົາ, ຖ້າພວກເຂົາສາມາດເຫັນໄດ້ວ່າຈະມີຫຍັງເກີດຂຶ້ນໃນ Battle
Creek, ພວກເຂົາຈະບໍ່ມີຄຳຖາມໃດໆເລີຍກ່ຽວກັບການກໍ່ສ້າງອາຄານອີກຫຼັງໜຶ່ງຢູ່ນັ້ນ.
ພຣະເຈົ້າໄດ້ກ່າວວ່າ: 'ພຣະວັດຈະນະຂອງເຮົາຖືກໝັ້ນປະໝາດແລ້ວ; ແລະເຮົາຈະຫັນກັບ ແລະຄວາມລົງ.'"

“ໃນການປະຊຸມໃຫຍ່ສາມັນ ທີ່ໄດ້ຈັດຂຶ້ນທີ່ Battle Creek ໃນປີ 1901, ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ປະທານຫຼັກຖານແກ່ປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງວ່າ ພຣະອົງກຳລັງຊົງເອົາໃຫ້ມີການປະຕິຮູບ. ຈົດໃຈທັງຫຼາຍໄດ້ຖືກເຮັດໃຫ້ສຳນຶກຜົດ, ແລະຫົວໃຈທັງຫຼາຍໄດ້ຖືກສຳພັດ; ແຕ່ງານອັນລະອຽດຖືກຖອດອອກໄດ້ຖືກກະທຳບໍ່. ຖ້າໃນເວລານັ້ນ ຫົວໃຈທົດດ້ານໄດ້ແຕກຫັກລົງໃນການກັບໃຈຕໍ່ພຣະເຈົ້າ, ກໍຈະໄດ້ບຳກົດການສຳແດງແຫ່ງລັດອຳນາດຂອງພຣະເຈົ້າອັນຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດປະການໜຶ່ງ ທີ່ເຄີຍໄດ້ບຳກົດມາ. ແຕ່ພຣະເຈົ້າມີໄດ້ຮັບການຖວາຍພຣະກຽດ. ຄຳພະຍານແຫ່ງພຣະວິນຍານຂອງພຣະອົງບໍ່ໄດ້ຮັບການເອົາໃຈໃສ່. ມະນຸດທັງຫຼາຍບໍ່ໄດ້ແຍກຕົນອອກຈາກ ການປະພຶດທັງຫຼາຍທີ່ຂັດແຍ້ງຢ່າງຊັດເຈນຕໍ່ຫຼັກການແຫ່ງຄວາມຈິງແລະຄວາມຊອບທຳ ຊຶ່ງຄວນຖືກທະນຸທະນອມໄວ້ໃນພຣະລາຊະກິດຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຢູ່ເປັນນິດ.”

“ຂໍ້ຄວາມທັງຫຼາຍທີ່ສົ່ງເຖິງຄຣິສຕະຈັກເອເຟໂຊ ແລະ ເຖິງຄຣິສຕະຈັກໃນເມືອງຊາດິດ ໄດ້ຖືກທວນຊ້ຳແກ່ຂ້າພະເຈົ້າຫຼາຍເທື່ອ ໂດຍພຣະອົງຜູ້ປະທານຄຳຊີ້ແກ່ຂ້າພະເຈົ້າສຳລັບປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງ. ‘ຈົ່ງຂຽນເຖິງທູດແຫ່ງຄຣິສຕະຈັກເອເຟໂຊວ່າ; ພຣະອົງຜູ້ຊົງຖືກດາວເຈັດດັງໄວ້ໃນພຣະຫັດຂອງພຣະອົງ ຜູ້ຊົງດຳເນີນຢູ່ທ່າມກາງຄັນປະທັບຄຳເຈັດຄັນ ຕັດດັງນີ້ວ່າ; ເຮົາຮູ້ຈັກການງານຂອງເຈົ້າ ແລະ ຄວາມເຫຼືອຍຍາກ ແລະ ຄວາມອົດທົນຂອງເຈົ້າ ແລະ ວ່າເຈົ້າທົນຄົນຊົ່ວບໍ່ໄດ້; ເຈົ້າໄດ້ທົດລອງພວກທີ່ອ້າງຕົນວ່າເປັນອັກຄະສາວິກ ແຕ່ບໍ່ແມ່ນ ແລະ ໄດ້ພົບວ່າພວກເຂົາເປັນຄົນມຸສາ: ເຈົ້າໄດ້ອົດທົນ ແລະ ມີຄວາມພາກພຽນ ແລະ ໄດ້ລຳບາກເພາະເຫັນແກ່ນາມຂອງເຮົາ ແລະ ບໍ່ໄດ້ອ້ອນລ້າ. ແຕ່ເຮົາມີຂໍ້ໜັງຕ່ຳທ້າມເຈົ້າ ຄືເຈົ້າໄດ້ປະຖົມຄວາມຮັກເດີມຂອງເຈົ້າ. ສະນັ້ນ ຈົ່ງລະນຶກເຖິງບ່ອນທີ່ເຈົ້າໄດ້ຕົກລົງມາ ແລະ ຈົ່ງກັບໃຈເສຍໃໝ່ ແລະ ຈົ່ງເຮັດການງານເດີມ; ມີສະນັ້ນ ເຮົາຈະມາຫາເຈົ້າໂດຍໄວ ແລະ ຈະຍົກຄັນປະທັບຂອງເຈົ້າອອກຈາກບ່ອນຂອງມັນ ຖ້າເຈົ້າບໍ່ກັບໃຈ.’ ພຣະນິມິດ 2:1-5.”

“‘ຈົ່ງຂຽນເຖິງທູດຂອງຄຣິດຕະຈັກໃນເມືອງຊາດິດວ່າ, ພຣະອົງຜູ້ຊົງມີພຣະວິນຍານທັງເຈັດຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະ ດາວທັງເຈັດ ຕັດດັງນີ້ວ່າ; ເຮົາຮູ້ຈັກການງານຂອງເຈົ້າວ່າ ເຈົ້າມີຊີວິດຢູ່ວ່າມີຊີວິດຢູ່ ແຕ່ແທ້ຈິງແລ້ວເຈົ້າຕາຍແລ້ວ. ຈົ່ງຕົນຢູ່ ແລະ ຈົ່ງເສີມກຳລັງສົ່ງທຶນອີ່ງເຫຼືອຢູ່ ຊຶ່ງກຳລັງຈະຕາຍນັ້ນໃຫ້ແຂງແຮງຂຶ້ນ: ເພາະເຮົາບໍ່ໄດ້ພົບວ່າ ການງານຂອງເຈົ້າສົມບູນຄົບຖ້ວນຕໍ່ພຣະພັກພຣະເຈົ້າ. ສະນັ້ນ ຈົ່ງລະນຶກເຖິງວ່າ ເຈົ້າໄດ້ຮັບ ແລະ ໄດ້ຍືນມາແນວໃດ, ຈົ່ງຍຶດຖືໄວ້ໃຫ້ໝັ້ນ ແລະ ຈົ່ງກັບໃຈເສຍໃໝ່. ເຫດສະນັ້ນ ຖ້າເຈົ້າບໍ່ເຜົາລະວັງ ເຮົາຈະມາເຖິງເຈົ້າເໝືອນຢ່າງໃຈນ ແລະ ເຈົ້າຈະບໍ່ຮູ້ລືຍວ່າ ເຮົາຈະມາເຖິງເຈົ້າໃນໂມງໃດ.’ ພຣະນິມິດ 3:1-3.”

“ພວກເຮົາກຳລັງເຫັນການສຳເລັດຕາມຄຳເຕືອນເຫຼົ່ານີ້. ບໍ່ເຄີຍມີເທື່ອໃດທີ່ພຣະຄຳພີໄດ້ສຳເລັດຢ່າງເຄັ່ງຄັດຍິ່ງໄປກວ່າເຫຼົ່ານີ້.”

“ມະນຸດອາດຈະກໍ່ສ້າງອາຄານທີ່ອອກແບບຢ່າງລະມັດລະວັງທີ່ສຸດ ແລະ ທົນໄພໄດ້, ແຕ່ພຽງການແຕະຕ້ອງພຽງຄັ້ງດຽວຈາກພຣະຫັດຂອງພຣະເຈົ້າ, ພຽງປະກາຍໄພໜຶ່ງດ້ວຍຈາກສະຫວັນ, ກໍຈະກວາດລ້າງທຸກໆພາກແຫ່ງໄປ.”

“ໄດ້ມີການຖາມວ່າ ຂ້າພະເຈົ້າມີຄຳແນະນຳອັນໃດຈະໃຫ້ເຫຼົ່ານີ້. ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ໃຫ້ຄຳແນະນຳທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ປະທານແກ່ຂ້າພະເຈົ້າແລ້ວ ໂດຍຫວັງວ່າຈະປ້ອງກັນການຕົກລົງມາຂອງດາບໄຟອັນກຳລັງແຂ່ງຂັນຢູ່ທີ່ Battle Creek. ບັດນີ້ ສົ່ງທຶນຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຫວາດຫວັ່ນກໍໄດ້ມາເຖິງ—ຂ່າວການໄໝຂອງອາຄານ Review and Herald. ເມື່ອຂ່າວນີ້ມາເຖິງ ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ຮູ້ສຶກປະຫຼາດໃຈແມ່ນແຕ່ນ້ອຍ ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າກໍບໍ່ມີຖ້ອຍຄຳໃດຈະເວົ້າ.”

ສົງທຶຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຕ້ອງກ່າວເປັນຄຳເຕືອນຢູ່ເປັນຄັ້ງເປັນຄຳວນນັ້ນ
ບໍ່ໄດ້ເກີດຜົນອັນໃດນອກໄປຈາກການເຮັດໃຫ້ບັນດາຜູ້ທີ່ໄດ້ຍິນມີໃຈແຂງກະດ້າງຫນັກຂຶ້ນ ແລະບັດນີ້
ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງກ່າວໄດ້ແຕ່ພຽງວ່າ: ຂ້າພະເຈົ້າເສຍໃຈຫຼາຍ, ເສຍໃຈຢ່າງຍິ່ງ
ທີ່ຈຳເປັນຕ້ອງໃຫ້ການຕີສອນຄັ້ງນີ້ມາເຖິງ. ແສງສະຫວ່າງໄດ້ຖືກປະທານຢ່າງພຽງພໍແລ້ວ.
ຖ້າໄດ້ຖືກປະຕິບັດຕາມ ແສງສະຫວ່າງເພີ່ມຕື່ມກໍຈະບໍ່ຈຳເປັນ.” Testimonies, volume 8, 97–99.

ຊົນລັ່ນທີສອງຂອງຂະບວນການແອດເວນຕິດບໍ່ແມ່ນໄຊຊະນະ,
ແລະຕາມການສຳເລັດຄຳພະຍາກອນໃນບົດທີ່ແປດແຫ່ງເອເຊກຽນ,
ການກະບົດນັ້ນມີແຕ່ຈະທະວີຄວາມຮຸນແຮງຂຶ້ນຕໍ່ໄປ.

“ໂດຍຂໍ້ຄວາມທີ່ຂຽນໄວ້ ແລະ ໂດຍໄພ ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ປະກາດວ່າ
ພຣະອົງປະສົງໃຫ້ປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງຍ້າຍອອກຈາກ Battle Creek.
ຂໍໃຫ້ພຣະເຈົ້າຊ່ວຍເຮົາໃຫ້ໄດ້ຍິນພຣະສຽງຂອງພຣະອົງ. ການທີ່ສະຖາບັນໃຫຍ່ສອງແຫ່ງຂອງພວກເຮົາໃນ
Battle Creek ຖືກໄພກວາດຜ່ານໄປນັ້ນ ບໍ່ມີຄວາມໝາຍອັນໃດແກ່ພວກເຮົາເລີຍຫລື? ທ່ານອາດເວົ້າວ່າ,
'ແຕ່ສະຖານພັກພື້ນໃໝ່ນັ້ນມີຄົນເຈັບຫຼາຍ.' ແມ່ນແລ້ວ; ແຕ່ແມ່ນແຕ່ຖ້າມີຄົນເຈັບຢູ່ທີ່ນັ້ນຫຼາຍພັນຄົນ
ສົງນັ້ນກໍຈະບໍ່ເປັນຂໍ້ໃຈໃຈໃດໆທີ່ສະໜັບສະໜູນໃຫ້ປະຊາຊົນຂອງພວກເຮົາສ້າງບ້ານເຮືອນໃນ Battle
Creek ແລະ ຕັ້ງຖິ່ນຖານຢູ່ທີ່ນັ້ນ.”

“ການລ້ວງກຳລັງເພີ່ມທະວີຂຶ້ນ. ມະນຸດກຳລັງປະຕິເສດແສງສະຫວ່າງທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງປະທານມາໃນຄຳພະ
ຍານທັງຫຼາຍແຫ່ງພຣະວິນຍານຂອງພຣະອົງ, ແລະພວກເຂົາກຳລັງເລືອກການຄົດປະຕິຂອງຕົນເອງ
ແລະແຜນການຂອງຕົນເອງ. ມະນຸດຈະຍັງຄົງແຍກຕົນເອງອອກຈາກພຣະເຈົ້າຕໍ່ໄປອີກຫຼື? ຈຳເປັນຫຼືທີ່ພຣະ
ອົງຈະຊົງສຳແດງຄວາມບໍ່ພໍພຣະທັຍຂອງພຣະອົງໃນລັກສະນະທີ່ເດັ່ນຊັດຢັ້ງກວ່າທີ່ພຣະອົງໄດ້ຊົງກະທຳແລ້ວ
ອຫຼື?” Pamphlets, SpTB06, 45.

ມະນຸດໄດ້ “ເລືອກຕາມສົງປະດິດຂອງຕົນເອງ ແລະຕາມແຜນການຂອງຕົນເອງ,”
ດັ່ງທີ່ໄດ້ຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍພວກຜູ້ຖືເຈັດສິບຄົນໃນຫ້ອງແຫ່ງຮູບພາບໃນ ເອເຊກຽນ ບົດ 8,
ຜູ້ຊົງປະກາດວ່າ, “ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າບໍ່ຊົງເຫັນພວກເຮົາ.”
ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງຍົກຜູ້ພະຍາກອນຍິງຄົນຫນຶ່ງຂຶ້ນ ແລະຊົງປະທານ “ນິມິດທີ່ເປີດເຜີຍ”
ແກ່ນາງເປັນເວລາສິບປີພໍດີ ຈົນເຖິງປີ 1884. ພຣະອົງຊົງປະທັບລາຍເຊັນຂອງພຣະອົງໄວ້ເທິງຂອງປະທານນີ້,
ເພາະພຣະອົງຊົງປະທານມັນ ແລະຊົງໃຫ້ມັນສັນສຸດລົງໃນເມືອງທີ່ຊື່ພອດແລນ,
ແລະພຣະອົງຊົງປະທານມັນເປັນເວລາສິບປີ. ກ່ອນຫນ້າການຢຸດລົງຂອງ “ນິມິດທີ່ເປີດເຜີຍ” ພຽງເລັກນ້ອຍ,
ພວກບຸລຸດໂບຮານໄດ້ລົງມືບ່ອນທຳລາຍອຳນາດຂອງພຣະຄຳພີ ແລະຂອງພຣະວິນຍານແຫ່ງຄຳພະຍາກອນ
ໃນປີ 1881 ແລະ 1882. ຈາກນັ້ນ “ນິມິດທີ່ເປີດເຜີຍ” ໄດ້ສິ້ນສຸດລົງໃນປີ 1884, ແລະພາຍໃນສິບ
ການກະບົດຂອງ ໂຄຣາ, ດາທານ ແລະ ອາບຣາມ ໄດ້ຖືກທຳຊ້ຳອີກໃນທີ່ປະຊຸມໃຫຍ່ສາມັນປີ 1888.

ການກະບົດໃນປີ 1888 ໄດ້ກໍ່ໃຫ້ເກີດການຍົກລະດັບຂອງການກະບົດ
ຊົງໄດ້ເຫັນການແຊກແຊງໂດຍກົງຂອງພຣະເຈົ້າເຂົ້າສູ່ປະຫວັດສາດຂອງອັດເວັນຕົກຕາເວັນຕົກ
ເມື່ອພຣະອົງໄດ້ຜ່າຜົນງານການພົມ ແລະ ພາລະກິດດ້ານສຸຂະພາບ.
ແຕ່ການພິພາກສາໂດຍກົງເຫຼົ່ານັ້ນກໍບໍ່ໄດ້ຫຍຸດຍັງການກະບົດທີ່ກຳລັງດຳເນີນຢູ່ ໃນປີ 1919
ໄດ້ມີກອງປະຊຸມພຣະຄຳພີຫນຶ່ງຈັດຂຶ້ນ, ບ່ອນທີ່ຫນຶ່ງໃນບັນດາຜູ້ກະບົດຫຼັກຂອງຄົນຮຸ່ນທີສອງ, William
Warren Prescott,
ນັກທົດສະດີສາດຜູ້ໄດ້ຮັບການຝຶກຝົນຢູ່ໃນມະຫາວິທະຍາໄລຂອງໂປເຕສຕັງຜູ້ຫຼົງຈາກຄວາມຈິງ,
ເປັນຜູ້ນຳຫຼັກໃນການຜັກດັນທັດສະນະຂອງຊາຕານທີ່ອ້າງວ່າ “the daily,”
ເປັນຕົວແທນພະລາຊະກິດຂອງພຣະຄຣິດໃນສະຖານນະມັດສະການ ໄດ້ນຳສະເໜີຄຳບັນຍາຍຫຼາຍອຸດ.

ປະຫວັດສາດໄດ້ຊີ້ວ່າ ໃນກອງປະຊຸມພຣະຄຳພີຄົນໃນປີ 1919, Prescott ໄດ້ນຳສະເໜີຂ່າວປະເສີດໜຶ່ງທີ່ປະກອບດ້ວຍການລົບລ້າງຄຳສອນທຸກປະການແຫ່ງຂ່າວສານຄຳພະຍາກອນຂອງພວກ Millerites. ທ່ານຍັງໄດ້ພະຍາຍາມລົບລ້າງເລື່ອງສອງພັນສາມຮ້ອຍວັນດ້ວຍ, ແຕ່ກໍບໍ່ສາມາດເຮັດສຳເລັດໄດ້. ແຕ່ເຖິງຢ່າງນັ້ນ ທ່ານກໍໄດ້ນຳສະເໜີຂ່າວປະເສີດໜຶ່ງທີ່ປະຈຳກອຄວາມເຂົ້າໃຈທາງຄຳພະຍາກອນຂອງພວກ Millerites ຢ່າງສັ້ນເຊິ່ງ. ຂ່າວປະເສີດຂອງທ່ານຖືກປະຕິເສດໃນທົ່ວປະຊຸມ, ແຕ່ຜູ້ນຳທີ່ຕັກບອດເຫຼົ່ານັ້ນກໍຍັງຕັດສິນໃຈນຳຊຸດຄຳນຳສະເໜີຂອງທ່ານໄປຮຽບຮຽງເປັນປຶ້ມຫົວຂໍ້ The Doctrine of Christ. ປຶ້ມເຫຼົ່ານັ້ນໄດ້ກາຍເປັນສັນຍາລັກແຫ່ງການມາເຖິງຂອງລັດທິ Adventism ແຫ່ງ Laodicea ຮຸ່ນທີສາມ.

ປຶ້ມເຫຼົ່ານັ້ນເປັນຕົວແທນຂອງຂ່າວປະເສີດອີກຢ່າງໜຶ່ງ ທີ່ແຕກຕ່າງຈາກຂ່າວປະເສີດແບບມົນເລີ່ໃຫ້ແຫ່ງ Habakkuk ບົດທີ 2, ແລະໄປໄລ່ໄດ້ແຈ້ງແກ່ພວກເຮົາວ່າ ຂ່າວປະເສີດອື່ນໃດກໍຕາມ ບໍ່ແມ່ນຂ່າວປະເສີດເລີຍ.

ຂ້າພະເຈົ້າປະຫລາດໃຈວ່າ ພວກທ່ານໄດ້ຫັນໜ້າໄປຈາກພຣະອົງຜູ້ຊົງເອົາພວກທ່ານເຂົ້າສູ່ພຣະຄຸນຂອງພຣະຄຣິດໄປຫາຂ່າວປະເສີດອື່ນໄດ້ໄວເຊັ່ນນີ້: ຊົງອັນທີ່ຈົງບໍ່ແມ່ນອີກຂ່າວປະເສີດໜຶ່ງ; ແຕ່ມີບາງຄົນທີ່ກໍຄວາມວຸ່ນວາຍແກ່ພວກທ່ານ ແລະປາຖະໜາຈະບໍ່ດີເບື້ອງຂ່າວປະເສີດຂອງພຣະຄຣິດ. ແຕ່ເຖິງແມ່ນວ່າພວກເຮົາເອງ ຫຼືທຸກສະຫວັນຈາກພຳສະຫວັນ ຈະມາປະກາດຂ່າວປະເສີດອື່ນແກ່ພວກທ່ານ ນອກເໜືອຈາກທີ່ພວກເຮົາໄດ້ປະກາດແກ່ພວກທ່ານແລ້ວ, ຂໍໃຫ້ຜູ້ນັ້ນຖືກສາບແຈ້ງ. ດັ່ງທີ່ພວກເຮົາໄດ້ກ່າວໄວ້ກ່ອນແລ້ວ, ບັດນີ້ຂ້າພະເຈົ້າຂໍກ່າວຊ້ຳອີກວ່າ, ຖ້າຜູ້ໃດປະກາດຂ່າວປະເສີດອື່ນແກ່ພວກທ່ານ ນອກເໜືອຈາກທີ່ພວກທ່ານໄດ້ຮັບໄວ້ແລ້ວ, ຂໍໃຫ້ຜູ້ນັ້ນຖືກສາບແຈ້ງ. ຄຳລາເຕຍ 1:6–9.

ຄົນຮຸ່ນທີສາມຂອງອັດເວັນຕົສົມ ຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍສົ່ງນຳກຽດຊັງປະການທີສາມໃນເອເຊກຽນ ບ່ອນທີ່ພວກແມ່ຍິງກຳລັງຮ້ອງໂຫ້ເພື່ອທາມມຸດ. ທາມມຸດເປັນເທບພະເຈົ້າແຫ່ງເມໂຊໂປເຕເມຍ ທີ່ກ່ຽວພັນກັບຄວາມອຸດົມສົມບູນ ແລະ ວົງຈອນຂອງພຶດຕິພັນ. ບາງຄັ້ງທາມມຸດຖືກພັນລະນາເປັນຜູ້ລ້ຽງແກະ ຫຼື ຊາຍໜຸ່ມຄົນໜຶ່ງ ທີ່ຖືກເຊື່ອມໂຍງກັບການປ່ຽນຜັນຂອງລະດູການ ແລະ ການເຕີບໃຫຍ່ຂອງພຶດຕິພັນ. ການຕາຍຂອງທາມມຸດ ແລະ ການຟື້ນຄືນມາພາຍຫຼັງຂອງລາວ ຖືກຜູກໂຍງໄວ້ກັບປະຕິທິນກະສິກຳ. ຕາມຕຳນານ ທາມມຸດຈະຕາຍ ຫຼື ຫາຍໄປໃນຊ່ວງເດືອນລະດູຮ້ອນ ຊຶ່ງຖືກເຫັນວ່າເປັນພາບແທນຂອງການຫ່ວງແຫ້ງຂອງພຶດຕິພັນໃນລະດູທີ່ຮ້ອນ ແລະ ແຫ້ງແລ້ງ. ການຮ້ອງໂຫ້ເພື່ອທາມມຸດເປັນພຶດຕິພັນທຸກ ທີ່ປະກອບດ້ວຍການຄຳຄວນເຖິງການຕາຍ ຫຼື ການຫາຍໄປຂອງທາມມຸດໃນຊ່ວງເດືອນລະດູຮ້ອນ ຕາມດ້ວຍການຊົມຊືມຍິນດີໃນການຟື້ນຄືນມາຂອງລາວ ຊຶ່ງເປັນສັນຍະລັກແຫ່ງການຟື້ນຟູຂອງພຶດຕິພັນ ແລະ ຊີວິດທາງກະສິກຳ.

ການຮ້ອງໂຫ້ເພື່ອທາມມຸດ ເປັນຕົວແທນຂອງຂ່າວສານຟົນປາຍບອມ ຊຶ່ງກໍຄືສິ່ງທີ່ຂ່າວປະເສີດຂອງ W. W. Prescott ເປັນຕົວແທນ. ການຖອນຮາກຖານຄຳພະຍາກອນອອກ ຊຶ່ງໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນໃນການກະບົດປີ 1863 ໄດ້ມາເຖິງຈຸດໜຶ່ງໃນປີ 1919 ທີ່ Adventism ແບບ Laodicean ຍອມໃຫ້ຂ່າວປະເສີດບອມຖືກສະຖາປະນາຂຶ້ນ. ຂ່າວປະເສີດບອມນັ້ນ ມີຟື້ນຖານຢ່າງສົມບູນເທິງວິທີການຂອງ Protestantism ທີ່ເສື່ອມຖອຍ. ຜູ້ອອກແບບດັ້ງເດີມຂອງມັນແມ່ນ W. W. Prescott, ແລະເຊັ່ນດຽວກັບ William Miller ຂ່າວປະເສີດຂອງຊາຍທັງສອງຄົນກໍຕັ້ງຢູ່ເທິງຄວາມເຂົ້າໃຈຟື້ນຖານຂອງພວກເຂົາກ່ຽວກັບ "the daily," ໃນພຣະທຳດານຕີອນ. ຂ່າວປະເສີດທັງສອງນັ້ນ ຖືກເປັນຕົວແທນຢູ່ໃນຂໍ້ຄວາມ 2 Thessalonians ບ່ອນທີ່ Miller ໄດ້ຄົ້ນພົບເປັນຄັ້ງທຳອິດວ່າ "the daily," ເປັນຕົວແທນຂອງ paganism. ໃນຂໍ້ຄວາມນັ້ນ ມີຊົນຊົນໜຶ່ງຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍ Miller ຜູ້ຍອມຮັບຄວາມຈິງທີ່ໄປໄລ່ໄດ້ນຳສະເໜີ ແລະອີກຊົນຊົນໜຶ່ງທີ່ບໍ່ມີຄວາມຮັກຕໍ່ຄວາມຈິງ.

ຄົນພວກໜຶ່ງໃນວັນສຸດທ້າຍ, ຊຶ່ງຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍ Miller, "ຮັບຮູ້" ແລະຮັບຟົນປາຍລະດູ, ແລະຄົນອີກພວກໜຶ່ງ, ຊຶ່ງຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍ Prescott, ຮັບການລ້ວງອັນແຮງກ້າ.

ການລ້ວງອັນແຮງກ້າທິພວກເຂົາຮັບນັ້ນ ອາໄສຢູ່ເທິງຂ່າວປະເສີດອັນປອມ, ຊຶ່ງບໍ່ແມ່ນຂ່າວປະເສີດເລີຍ, ແລະມັນຊີ້ບອກເຖິງຂ່າວສານອັນປອມຂອງຜົນປາຍລະດູ ດັ່ງນັ້ນ, ສົ່ງອັນໜ້າສະອິດສະອົນປະການທຶສາມໃນເອເຊກຽນ ຄືແມ່ຍິງທັງຫຼາຍ (ຄຣິດຈັກທັງຫຼາຍຂອງ Laodicean Adventism), ທີ່ກຳລັງຮ້ອງໃຫ້ໃຫ້ແກ່ Tammuz. ນ້ຳຕາແຫ່ງລະດູຮ້ອນ (ຜົນ) ຂອງພວກນາງ ມີໄວ້ເພື່ອໃຫ້ເກີດຜົນແຫ່ງການກຽວກຽວ.

ຄວາມແຕກຕ່າງລະຫວ່າງຂ່າວສານແຫ່ງຜົນປາຍລະດູສອງປະເພດນັ້ນແຜ່ຊຶມຢູ່ທົ່ວພຣະຄຳພີ ແລະ ພຣະວິນຍານແຫ່ງຄຳພະຍາກອນ. ພຣະຄຳພີໄດ້ຊີ້ບອກຢ່າງຊັດເຈນ ວ່າຜົນຖືກກັກໄວ້ຈາກປະຊາຊົນຜູ້ບໍ່ເຊື່ອຢັ້ງ.

ເຂົາທັງຫຼາຍກ່າວວ່າ, ຖ້າຊາຍຄົນໜຶ່ງປະຖົມເມຍຂອງຕົນ ແລະນາງໄດ້ຈາກເຂົາໄປ ແລະຕົກເປັນຂອງຊາຍອື່ນ, ເຂົາຈະກັບໄປຫານາງອີກໄດ້ຫຼື? ແຜ່ນດິນນັ້ນຈະບໍ່ຖືກເຮັດໃຫ້ມັນທົນຢ່າງໜັກຫຼື? ແຕ່ເຈົ້າໄດ້ເປັນຍິງໃສ່ເສ້ນກັບຄືນຮັກຫຼາຍຄົນ; ເຖິງກະນັ້ນ ຈົ່ງກັບຄືນມາຫາເຮົາ, ພຣະຢາເວກກ່າວດັ່ງນີ້. ຈົ່ງຍົກຕາຂອງເຈົ້າຂຶ້ນໄປຍັງບ່ອນສູງທັງຫຼາຍ ແລະເບິ່ງວ່າມີບ່ອນໃດທີ່ເຈົ້າບໍ່ໄດ້ນັ້ນອັນຮ່ວມ. ຕາມຂ້າງທາງ ເຈົ້າໄດ້ນັ່ງຄອຍພວກເຂົາ, ເໝືອນດັ່ງຊາວອາຮາເບຍໃນຖິ່ນກັນດານ; ແລະເຈົ້າໄດ້ເຮັດໃຫ້ແຜ່ນດິນເປັນເປື້ອນເປືະດ້ວຍການຫລົ້ນຊຸ້ ແລະດ້ວຍຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງເຈົ້າ. ເພາະສະນັ້ນ ຜົນຫ່າໃຫຍ່ຈຶ່ງຖືກຫ້າມໄວ້ ແລະບໍ່ມີຜົນປາຍລະດູ; ແລະເຈົ້າມີໜ້າຜາກຂອງຍິງໃສ່ເສ້ນ, ເຈົ້າປະຕິເສດທີ່ຈະລະອາຍ. ເຢເຣມີຍາ 3:1-3.

ອັດເວນຕິສມໄດ້ແຫ່ງລາວດີເຊຍໄດ້ເລີ່ມຫຼິ້ນບົດບາດເປັນຍິງໃສ່ເສ້ນໃນປີ 1863, ແລະນັບແຕ່ນັ້ນມາຜົນຫ່າກໍຖືກຢັບຢັ້ງໄວ້. ພວກເຂົາປະຕິເສດທີ່ຈະລະອາຍຕໍ່ການກະບົດຂອງຕົນ, ແລະການຂາດຄວາມຖອມຕົນນັ້ນກໍກ່ອນໃຫ້ເກີດໜ້າຜາກຂອງຍິງໃສ່ເສ້ນ, ແລະຍິງໃສ່ເສ້ນໃນຄຳພະຍາກອນແຫ່ງພຣະຄຳພີຄືສັນຕະປາບາ. ຊີວິດອາຍຸຄົນຮຸ່ນທຶສາມແມ່ນບ່ອນທີ່ພາລະກິດສຸດທ້າຍແຫ່ງການຕຽມພ້ອມເພື່ອກັບມາບາດເຄື່ອງໝາຍຂອງຍິງໃສ່ເສ້ນໄດ້ແຫ່ງໂຮມຖືກເຮັດໃຫ້ສຳເລັດ. ການຕຽມພ້ອມສຳລັບຄົນຮຸ່ນທຶສາມເຮັດໃຫ້ສຳເລັດໃນຄົນຮຸ່ນທຶສາມ ໂດຍຂ່າວສານປອມຂອງຜົນຫ່າປາຍ. ດັ່ງເຊັນການກະບົດໃນປີ 1863, ແລະການກະບົດໃນປີ 1888, ການກະບົດໃນປີ 1919 ກໍສອດຄ່ອງກັບວັນທີ 11 ກັນຍາ 2001, ເພາະເມື່ອອາຄານຂອງນະຄອນນິວຢອກໃນເວລານັ້ນພັງທະລາຍລົງ ທຸດສະຫວັນຜູ້ມີວິດີອຳນາດຫຼາຍແຫ່ງພຣະນິມົດບົດທີ່ສືບແບບໄດ້ລົງມາ ແລະຜົນຫ່າປາຍອັນແທ້ຈິງກໍໄດ້ເລີ່ມຂຶ້ນ.

“ຜົນປາຍລະດູຈະຕົກລົງເທິງປະຊາຊົນຂອງພຣະເຈົ້າ. ທຸດສະຫວັນຜູ້ມີວິດີເດດອົງໜຶ່ງຈະລົງມາຈາກສະຫວັນ, ແລະແຜ່ນດິນໂລກທັງໝົດຈະສ່ອງສະຫວ່າງດ້ວຍລັດສະໝຸດຂອງທ່ານ.” Review and Herald, April 21, 1891.

ເມື່ອຜົນທ້າຍລະດູໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນຂຶ້ນ ພວກຜູ້ຖືແກ່ແຫ່ງ Adventism ຂອງລາວໂອດີເຊຍຈະບໍ່ຮັບຮູ້ວ່ານັ້ນແມ່ນຜົນທ້າຍລະດູ ເພາະພວກເຂົາໄດ້ຖືກຝັງໃຈດ້ວຍຂ່າວສານເລື່ອງຜົນທ້າຍລະດູອັນເປັນເທັດ ຊຶ່ງເອເຊກຽນໄດ້ພັນລະນາໄວ້ໃດຍຮູບພາບເຖິງພວກຜູ້ຍິງທີ່ກຳລັງຮ້ອງໃຫ້ແກ່ Tammuz ແລະໃນການນຳມາປະຍຸກຕົນນັ້ນແມ່ນເປັນຂ່າວສານແຫ່ງສັນຕິພາບແລະຄວາມປອດໄພ.

“ມີແຕ່ຜູ້ທີ່ດຳເນີນຊີວິດສອດຄ່ອງກັບຄວາມສະຫວ່າງທຶຕົນໄດ້ຮັບເຫັນນັ້ນ ຈຶ່ງຈະໄດ້ຮັບຄວາມສະຫວ່າງທຶຍິງໃຫຍ່ກວ່າ. ຖ້າພວກເຮົາບໍ່ກ້າວໜ້າທຸກວັນໃນການສະແດງອອກເຖິງຄຸນຄວາມຄຣິດສະຕຽນອັນມີຊີວິດແລະເຄືອນໄຫວ ພວກເຮົາຈະບໍ່ຮັບຮູ້ການສຳແດງພຣະວິນຍານບໍ່ຮູ້ໃນຜົນປາຍ. ມັນອາດກຳລັງຕົກລົງເທິງໃຈທັງຫຼາຍຮອບຂ້າງພວກເຮົາ ແຕ່ພວກເຮົາຈະບໍ່ຈຳແນກຫຼືຮັບມັນໄດ້.”

ມັນເປັນໄປໄດ້ສຳລັບຜູ້ອຳລັກຂາປະຊາຊົນທີ່ຈະຮັບຮູ້ການມາເຖິງຂອງຜົນປາຍ,
ເພາະຂ່າວປະເສີດອັນທຽມເທັດຂອງພວກເຂົາກ່ຽວກັບຜົນປາຍອັນທຽມເທັດນັ້ນ
ໄດ້ປະຕິເສດຄວາມເປັນໄປໄດ້ຂອງການສຳແດງໃດໆແຫ່ງລົດເດດຂອງພຣະເຈົ້າ ດັ່ງທີ່ຄຣິສ໌ມັສໃນຍຸກກ່ອນໆ.

“ໃນບັນດາຄຣິສຕະຈັກທັງຫຼາຍ ຈະມີການສຳແດງອັນອັດສະຈັນແຫ່ງລົດອຳນາດຂອງພຣະເຈົ້າ,
ແຕ່ມັນຈະບໍ່ມາສະທ້ອນເທິງຜູ້ທີ່ໄດ້ຖອມຕົນລົງຕໍ່ໜ້າອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
ແລະບໍ່ໄດ້ເປີດປະຕູແຫ່ງຈິດໃຈໂດຍການສາລະພາບບາບແລະການກັບໃຈ.
ໃນການສຳແດງແຫ່ງລົດອຳນາດນັ້ນ
ຊົງສ່ອງແສງໃຫ້ແຜ່ນດິນໂລກສະຫວ່າງດ້ວຍພຣະສະຫງ່າຮາສີຂອງພຣະເຈົ້າ,
ພວກເຂົາຈະເຫັນພຽງແຕ່ບາງສິ່ງທີ່ໃນຄວາມຕາບອດຂອງຕົນ ພວກເຂົາຄິດວ່າເປັນອັນຕະລາຍ,
ບາງສິ່ງທີ່ຈະປຸກເຮົາຄວາມຢ້ານກົວຂອງພວກເຂົາ, ແລະພວກເຂົາຈະຕຽມຕົນເພື່ອຕໍ່ຕ້ານມັນ.
ເນື່ອງຈາກອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າບໍ່ຊົງກະທຳການຕາມແນວຄິດແລະຄວາມຄາດໝາຍຂອງພວກເຂົາ
ພວກເຂົາຈຶ່ງຈະຄັດຄ້ານພຣະລາຊກິດນັ້ນ. ‘ເປັນຫຍັງ,’ ພວກເຂົາເວົ້າວ່າ,
‘ພວກເຮົາຈຶ່ງຈະບໍ່ຮູ້ຈັກພຣະວິນຍານຂອງພຣະເຈົ້າ,
ເມື່ອພວກເຮົາໄດ້ຢູ່ໃນພຣະລາຊກິດນີ້ມາຫຼາຍປີແລ້ວ?’—ເພາະພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ຕອບສະໜອງຕໍ່ຄຳເຕືອນ
ແລະຄຳວົງວອນໃນຂ່າວສານຂອງພຣະເຈົ້າ, ແຕ່ຍັງດຶງເວົ້າຢ່າງບໍ່ຍອມລົດລະວ່າ, ‘ຂ້ານ້ອຍມັງມີ
ແລະເພີ່ມພູນດ້ວຍຊັບສົນ ແລະບໍ່ຕ້ອງການສິ່ງໃດເລີຍ.’ ຄວາມສາມາດ ຫຼືປະສົບການອັນຍາວນານ
ຈະບໍ່ເຮັດໃຫ້ມະນຸດເປັນຊ່ອງທາງແຫ່ງແສງສະຫວ່າງ
ເວັ້ນເສຍແຕ່ວ່າພວກເຂົາຈະນຳຕົນເອງໄປຢູ່ໃຕ້ລຳແສງອັນເຈດີຈຳຂອງດວງອາທິດແຫ່ງຄວາມຊອບທຳ,
ແລະໄດ້ຮັບການເອີ້ນ, ການຊົງເລືອກ, ແລະການຕຽມພ້ອມ ໂດຍການປະທານຂອງພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ.
ເມື່ອມະນຸດຜູ້ຈັດການກັບສິ່ງອັນບໍລິສຸດ ຈະຖອມຕົນລົງພາຍໃຕ້ພຣະຫັດອັນຊົງອຳນາດຂອງພຣະເຈົ້າ
ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະຍົກພວກເຂົາຂຶ້ນ. ພຣະອົງຈະຊົງເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາເປັນມະນຸດແຫ່ງການຍິ່ງຮູ້—ເປັນ
ມະນຸດທີ່ມັງຄົງໃນພຣະຄຸນແຫ່ງພຣະວິນຍານຂອງພຣະອົງ. ລັກສະນະນີ້ເສຍອັນແຂງກະດ້າງ
ແລະເຫັນແກ່ຕົວຢ່າງແຮງກຳຂອງພວກເຂົາ, ຄວາມດີດ້ານຂອງພວກເຂົາ,
ຈະຖືກເຫັນໃນແສງທີ່ສ່ອງອອກມາຈາກພຣະສະຫວ່າງຂອງໂລກ. ‘ເຮົາຈະມາຫາເຈົ້າໂດຍໄວ,
ແລະຈະຍົກເອົາຄັນປະທັບຂອງເຈົ້າອອກຈາກຫີຂອງມັນ, ຖ້າເຈົ້າບໍ່ກັບໃຈ.’
ຖ້າຫາກທ່ານສະແຫວງຫາອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າດ້ວຍສຸດໃຈຂອງທ່ານ ພຣະອົງຈະຊົງໃຫ້ທ່ານພົບ.” Review
and Herald, December 23, 1890.

ພວກຜູ້ຖືກໃນພຣະທຳເອເຊກຽນ ບົດທີ 8 ໄດ້ຍອມຮັບຂ່າວປະເສີດແຫ່ງສັນຕິສຸກແລະຄວາມບອດໄພໃນປີ
1919, ແລະເມື່ອວັນທີ 11 ກັນຍາ 2001 ມາເຖິງ ຜົນແຫ່ງການກະບົດທິທະວີຂຶ້ນນັ້ນກໍໄດ້ຖືກສຳແດງອອກໃນຄ
ວາມບໍ່ສາມາດຂອງພວກເຂົາທີ່ຈະຮັບຮູ້ການມາເຖິງຂອງຜົນປາຍລະດູ,
ໃນປະຫວັດສາດທີ່ລົມຕົນໃນເວລາແຫ່ງອະວະສານໃນປີ 1989,
ພຣະເຈົ້າໄດ້ກະທຳຊ້ຳຂະບວນການມົນເລີ່ມຕົ້ນຢ່າງກົງທຸກຕົວອັກສອນ. ມົນເລີ່ມເປັນສັນຍາລັກຂອງເອເລີຍາ,
ແລະເອເລີຍາໄດ້ກ່າວແກ່ອາຮາບຢ່າງໜັກແໜ້ນວ່າ ຈະບໍ່ມີຜົນ ນອກຈາກຕາມຖ້ອຍຄຳຂອງເອເລີຍາ.

ພວກເຮົາຈະສືບຕໍ່ການພິຈາລະນາຂອງເຮົາກ່ຽວກັບຄົນຮຸ່ນທິສາມຂອງ Adventism ໃນບົດຄວາມຖັດໄປ.

“ຊົນຊັ້ນທີ່ບໍ່ຮູ້ສຶກເສົ້າໂສກເນື່ອງດ້ວຍການຖອຍຕົກທາງຈິດວິນຍານຂອງຕົນເອງ ແລະ
ບໍ່ໄວ້ທຸກເນື່ອງດ້ວຍບາບຂອງຄົນອື່ນ ຈະຖືກປ່ອຍໄວ້ໂດຍບໍ່ມີຕາປະທັບຂອງພຣະເຈົ້າ.
ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງມອບຫມາຍແກ່ບັນດາຜູ້ສົ່ງຂ່າວຂອງພຣະອົງ
ຄົບຖ້ວນດ້ວຍຜູ້ຖືອາວຸດສັງຫານຢູ່ໃນມືຂອງຕົນວ່າ: ‘ຈົ່ງໄປຕາມຫຼັງເຂົາຜ່ານທົນນະຄອນ ແລະ ຈົ່ງຜາດຜັນ:
ຢ່າໃຫ້ຕາຂອງເຈົ້າໄວ້ຊີວິດ ແລະ ຢ່າມີຄວາມສົງສານເລີຍ. ຈົ່ງຂ້າໃຫ້ສິ້ນເຊີງທັງຄົນເຖົ້າແລະຄົນຫນຸ່ມ

ທັງຍິງສາວ ແລະ ເດັກນ້ອຍ ແລະ ບັນດາແມ່ຍິງ: ແຕ່ຢ່າເຂົ້າໃກ້ຜູ້ໃດກໍ່ຕາມທີ່ມີເຄື່ອງຫມາຍຢູ່ເທິງຕົນ; ແລະ ຈົ່ງເລີກຕົ້ນທີ່ສະຖານນະມັດສະການຂອງເຮົາ.' ແລ້ວພວກເຂົາກໍ່ເລີກຕົ້ນທີ່ບັນດາຜູ້ເຖົ້າແກ່ ຜູ້ຢູ່ຕ່າງໆພຣະນີເວດ."

"ໃນທີ່ນີ້ ພວກເຮົາເຫັນວ່າ ຄຣິດຈັກ—ພຣະວິຫານອັນບໍ່ລົ້ນລຸ້ນຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ—ເປັນສິ່ງທີ່ອົດທົນ ສຶກເຖິງການຕີສອນແຫ່ງພຣະພິໄລດຂອງພຣະເຈົ້າ. ບັນດາຊາຍຊະລາ, ຜູ້ທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ປະທານແສງສະຫວ່າງອັນຍິ່ງໃຫຍ່ແກ່ເຂົາ ແລະ ເຄີຍຢືນຢູ່ໃນຖານະເປັນຜູ້ພິທັກຮັກສາຜົນປະໂຫຍດຜ່ານຍານຂອງປະຊາຊົນ, ໄດ້ຫັກຫຼັງຄວາມໄວ້ວາງໃຈທີ່ມີອຸບັດໃຫ້ແກ່ເຂົາ. ເຂົາໄດ້ຖືເອົາຈຸດຍືນວ່າ ພວກເຮົາບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງຄອຍຖ້າຫາກການອັດສະຈັນ ແລະ ການສຳແດງອັນເດັ່ນຊັດແຫ່ງລັດອຳນາດຂອງພຣະເຈົ້າດັ່ງໃນວັນກ່ອນ. ຍຸກສະໄໝໄດ້ປ່ຽນໄປແລ້ວ. ຖ້ອຍຄຳເຫຼົ່ານີ້ຍິ່ງເສີມຄວາມບໍ່ເຊື່ອຂອງເຂົາໃຫ້ແຂງແຮງຂຶ້ນ, ແລະ ເຂົາກ່າວວ່າ: ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະບໍ່ກະທຳດີ ແລະ ພຣະອົງກໍ່ຈະບໍ່ກະທຳຮ້າຍ. ພຣະອົງຊົງປະກອບດ້ວຍພຣະເມດຕາຫຼາຍເກີນໄປທີ່ຈະລົງໂທດປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງດ້ວຍການພິພາກສາ. ດັ່ງນັ້ນ 'ສັນຕິສຸກ ແລະ ຄວາມປອດໄພ' ຈຶ່ງເປັນສຽງຮ້ອງຂອງບັນດາຄົນທີ່ຈະບໍ່ຍົກສຽງຂອງຕົນຂຶ້ນອີກດັ່ງ ສຽງແກເພື່ອຊື້ໃຫ້ປະຊາຊົນຂອງພຣະເຈົ້າເຫັນການລ່ວງລະເມີດຂອງເຂົາ ແລະ ໃຫ້ເຊື່ອສາຍຂອງຢາໂຄບເຫັນບາບຂອງເຂົາ. ຫມາໃບເຫຼົ່ານີ້ ທີ່ບໍ່ອອມເຫຼົ້າ ຄືຜູ້ທີ່ຈະຮັບຮູ້ການແກ່ເຄື່ອນອັນຊອບທຳຂອງພຣະເຈົ້າຜູ້ຖືກກະທຳໃຫ້ພຣະພິໄລດ. ທັງຜູ້ຊາຍ, ຍິງສາວ, ແລະ ເດັກນ້ອຍເລັກໆ ຕ່າງພາກັນພົນາດໄປພ້ອມກັນ."

"ຄວາມອັນໜ້າກຽດຊັງທັງຫຼາຍທີ່ບັນດາຜູ້ຊື່ສັດໄດ້ຖອນຫາຍໃຈແລະຮ້ອງໂຫ້ເນື່ອງດ້ວຍນັ້ນ ແມ່ນທັງໝົດທີ່ສາຍຕາອັນຈຳກັດຂອງມະນຸດສາມາດມອງເຫັນໄດ້; ແຕ່ບາບອັນຮ້າຍແຮງທີ່ຊັດໂດຍຫ່າງໄກ, ຄືບາບທີ່ກະຕຸ້ນຄວາມຫຼົງຫວງແຫ່ງພຣະເຈົ້າຜູ້ບໍ່ລົ້ນລຸ້ນ ແລະ ບໍ່ມີມົນທົນ, ນັ້ນຍັງບໍ່ຖືກເປີດເຜີຍ. ພຣະອົງຜູ້ຊົງສຳຫຼວດຈິດໃຈທັງປວງອັນຍິ່ງໃຫຍ່ ຊົງຊາບບາບທຸກປະການທີ່ຖືກກະທຳຢ່າງລັບໆໂດຍບັນດາຜູ້ປະກອບຄວາມຊົ່ວ. ບຸກຄົນເຫຼົ່ານີ້ມາເຖິງຄວາມຮູ້ສຶກວ່າຕົນປອດໄພໃນການຫລອກລວງຂອງຕົນ ແລະ ເນື່ອງຈາກພຣະອົງຊົງອັດທິນຍາວນານ ຈຶ່ງກ່າວວ່າພຣະເຈົ້າບໍ່ຊົງເຫັນ, ແລ້ວກໍ່ປະພຶດຮ້າວກັບວ່າພຣະອົງໄດ້ຊົງລະຫຼົງໂລກແລ້ວ. ແຕ່ພຣະອົງຈະຊົງເປີດໂປງຄວາມໜ້າຊື້ໃຈຄົດຂອງເຂົາ ແລະ ຈະຊົງເປີດເຜີຍຕ່າງໆທີ່ອັນອື່ນເຖິງບາບເຫຼົ່ານັ້ນທີ່ເຂົາໄດ້ລະມັດລະວັງປົກປິດໄວ້ຢ່າງຍິ່ງ."

"ບໍ່ມີຄວາມເໝາະສົມໃນລຳດັບຊັ້ນ, ກຽດສັກສີ, ຫຼື ພື້ນຢາຜ່າຍໂລກ; ບໍ່ມີຕຳແໜ່ງໃດໃນພະລາຊະກິດອັນສັກສິດ ທີ່ຈະຮັກສາມະນຸດໄວ້ຈາກການຍອມສະລະຫຼັກການ ເມື່ອພວກເຂົາຖືກປະໄວ້ໃຫ້ແກ່ຫົວໃຈອັນຫຼອກລວງຂອງຕົນເອງ. ຜູ້ທີ່ເຄີຍຖືກນັບຖືວ່າສົມຄວນແລະຊອບທຳ ກັບພິສູດວ່າເປັນຫົວໃຈໃນການກະບົດຫຼັງ ແລະ ເປັນແບບຢ່າງແຫ່ງຄວາມເພີ່ນເຫີນ ແລະ ແຫ່ງການນຳພຣະເມດຕາຂອງພຣະເຈົ້າໄປໃຊ້ຜິດ. ພຣະອົງຈະບໍ່ທົນຕໍ່ວິຖີຊົ່ວຮ້າຍຂອງພວກເຂົາອີກຕື່ມ, ແລະ ໃນພຣະພິໄລດຂອງພຣະອົງ ພຣະອົງຈັດການກັບພວກເຂົາໂດຍບໍ່ມີຄວາມເມດຕາ."

"ດ້ວຍຄວາມຝັນພຣະທັຍ ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈຶ່ງຖອນການສະຖິດຢູ່ຂອງພຣະອົງອອກຈາກຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບພຣະ ພອນແຫ່ງຄວາມສະຫວ່າງອັນຍິ່ງໃຫຍ່ ແລະ ໄດ້ສຳຜັດອຳນາດຂອງພຣະວັດຈະນະໃນການປະຕິບັດພັນທະກິດແກ່ຜູ້ອື່ນ. ຄັ້ງໜຶ່ງພວກເຂົາເຄີຍເປັນຜູ້ຮັບໃຊ້ທີ່ສັດຊື່ຂອງພຣະອົງ ໄດ້ຮັບຄວາມໂປດປານດ້ວຍການສະຖິດຢູ່ ແລະ ການຊົງນຳຂອງພຣະອົງ; ແຕ່ພວກເຂົາໄດ້ຫັນໜ້າຈາກພຣະອົງ

ແລະໄດ້ນຳພາຜູ້ອື່ນໃຫ້ໄປສູ່ຄວາມຜິດພາດ
ແລະດັ່ງນັ້ນພວກເຂົາຈຶ່ງຕົກຢູ່ໃຕ້ຄວາມບໍ່ໂປດບານຈາກສະຫວັນ." Testimonies, volume 5, 211,
212.